Ankenævnet *for* Forsikring

Den 1. maj 2019 blev i sag nr. 92983:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Lloyd's of London
V/Van Ameyde Scandinavia ApS
Lindevangs Allé 6
2000 Frederiksberg

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 17/10 2018 til nævnet samt i vedlagte bilag har klagerens advokat bl.a. anført:

> "**Kort redegørelse for sagen**
> Se vedlagte.
>
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Udbetaling af yderligere 5 % i varigt mén.
> …
> I tillæg til den indsendte klage, kan jeg oplyse, at sagen omhandler udbetaling/beregning af min klients krav på godtgørelse for varigt mén.
>
> Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet min klients varige mén for øjet til 5 %, jf. vedlagte afgørelse. Jeg er som udgangspunkt enig i denne afgørelse.
>
> Af selskabets forsikringsbetingelser fremgår det dog, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings mén-tabel i nogle tilfælde fraviges.
>
> De enkelte situationer er oplistet på side 9. Heraf fremgår det, at tab af synet på et øje takseres til 40 % i varigt mén – altså det dobbelte af, hvad der normalt udbetales (200 %).
>
> Det er således min klare opfattelse, at dette tilsvarende må gælde, når der er tale om delvist tab af synet på et øje, hvilket er tilfældet i min klients sag. Det er således min vurdering, at godtgørelsen for min klients varige mén for øjet bør fordobles, således at det varige mén udgør 10 %.

Til støtte herfor skal jeg skal jeg påpege, at såfremt dette kun skulle gælde ved fuldstændig tab af synet på et øje (blind), da kunne man have specificeret dette, ligesom det er sket med hørelsen, lugtesansen og stemmen, hvor det eksplicit er angivet, af der skal være tale om fuldstændig tab.

Samtidigt fremgår det af overskriften på tabellen, at denne omfatter såvel tab som funktionsudygtighed, hvilke nedsættelse af synet på et øje må betegnes som.

Jeg skal endvidere påpege, at den fortolkning af vilkårene som jeg har lagt til grund ved ovenstående, også er lagt til grund af [anden repræsentant], som tidligere har behandlet en arbejdsskade for [andet selskab] over for min klient.

Min klient pådrog sig således en korsbåndsskade, hvor Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede det varige mén til 8 %, som af [andet selskab] blev forhøjet til 9,85 % under henvisning til tabellens ménsats for ben (65/100*80).

Endelig skal jeg ikke undlade at påpege, at det ved fortolkning af fortolkning af forsikringsbetingelserne, må tillægges afgørende betydning, at disse er udarbejdet af selskabet, hvorfor koncipistreglen finder anvendelse. Såfremt man ønskede, at den modificerede méntabel således kun skulle finde anvendelse ved fuldstændigt tab af funktionen i den angivne legemsdel, da burde dette være udspecificeret."

Selskabet har i brev af 1/11 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Policen er tegnet som en heltidsulykkesforsikring med en sum på kr. 8.000.000 og der ydes erstatning fra en méngrad på 5 %.

Forsikringstageren var på arbejde da uheldet skete og skaden er derfor anmeldt til Arbejdsskadeforsikringen. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har efterfølgende vurderet følgerne af en mindre skade på venstre øjes hornhinde, glaslegeme og nethinde til 5 % varigt men.

Vi har noteret os, at klagerens advokat er enig i vurderingen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det kan oplyses, at vi også er enige i vurderingen på de 5 % og kan samtidig oplyse, at der er udbetalt en erstatning til skadelidte på kr. 400.000.

Klagen omhandler fortolkningen af forsikringsbetingelserne punkt 4.2.

Punkt 4.2 er en udvidet méntabel, som i visse situationer giver forsikringstageren en højere méngrad og dermed en højere erstatning i de givne tilfælde i forhold til den almindelige méntabel.

Vi skal henlede nævnets opmærksomhed på at nævnet allerede behandler en fuldstændig analog problematik i sag nr. 92.380, hvor nævnet endnu ikke har truffet en afgørelse.

Det fremgår af pkt. 4.2 i forsikringsbetingelserne, at 'Arbejdsskadestyrelsens méntabel - er udvidet på følgende måde'.

Der er tale om en fravigelse fra, hvorledes invaliditetsgraden og den deraf følgende erstatning sædvanligvis fastsættes i henhold til en ulykkesforsikring, idet méngraden normalt fastsættes i henhold til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel og dernæst sættes i forhold til den for forsikringen gældende forsikringssum.

Udvidelsen af méntabellen er ikke en generel udvidelse, men en ganske specifik udvidelse på nærmere angivne vilkår, som følger af forsikringsbetingelserne, jf. i øvrigt forsikringsbetingelsernes pkt. 2 og ovenfor. Forsikringsbetingelsernes pkt. 4.2 har således til formål at stille forsikringstager bedre end ellers i enkelte, nærmere angivne situationer og ikke i enhver situation.

De enkelte, nærmere angivne situationer er angivet i tabel A i forsikringsbetingelsernes pkt. 4.2. Det bemærkes, at tabellen er udtømmende, og det er i tabeloverskriften anført, at tabellen finder anvendelse 'ved tab af eller funktionsudygtighed' af nærmere angivne legemsdele og/eller - funktioner.

De legemsdele og/eller -funktioner, der er anført i tabel A er følgende: En arm, en hånd, en tommelfinger, en pegefinger, en anden finger, alle finger på en hånd, et ben, en fod, en storetå, en anden tå, tab af synet på et øje, fuldstændig tab af hørelsen på et øre, fuldstændig tab af lugtesansen og fuldstændig tab af stemmen.

I den ledsagende tekst til tabel A er der redegjort nærmere for, hvad der menes med tabel A og tabellens overskrift. Det er således anført, at der ved tab af eller funktionsudygtighed forstås 'tab af eller ingen funktionsdygtighed' i de angivne legemsdele og/eller -funktioner.

Dette er på ingen måde i konflikt med tabeloverskriften, som ikke omtaler delvis tab af eller delvis funktionsudygtighed, men alene tab af eller funktionsudygtighed.

Uddybende er det endvidere anført i den ledsagende tekst til tabel A i forsikringsbetingelsernes pkt. 4.2, at 'rammer ulykken legemsdele eller sanseorganer, der ikke er beskrevet under Tabel A fastsættes méngraden efter i hvilket omfang den normale legemlige eller åndelige ydeevne er blevet beskadiget ... Vurderingen foretages efter reglerne i Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabet… Ved delvis tab eller tab af funktionsevnen i dele af kroppen fastsættes den dertil svarende procentsats'.

Klagers tilskadekomst i denne sag er som anført en mindre øjenskade, som ikke har medført hverken tab af eller fuldstændig funktionsudygtighed af nogen af de legemsdele og/eller - funktioner, som er anført i tabel A, idet eneste punkt i tabellen som vedrører synet, omhandler tab af synet på et øje, hvilket der jo ikke er tale om i aktuelle sag.

Det er klager, der skal bevise, at der foreligger en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, som berettiger klager til erstatning i den udstrækning, som klager hævder.

Forsikringsbetingelserne giver ikke ret til erstatning for delvis beskadigelse af et øje udover, hvad der følger af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel sat i forhold til gældende forsikringssum.

Klager har modtaget invaliditetserstatning fra indklagede i overensstemmelse hermed og har derfor ikke krav på yderligere erstatning.

Den udvidede méntabel (tabel A) kan ikke fortolkes, som hævdet af klager. Tabel A finder alene anvendelse ved tab af eller fuldstændig funktionsudygtighed af de legemsdele og/eller - funktioner, der udtømmende er angivet i tabellen. Der er ikke belæg for at fortolke tabellen anderledes eller udvidende, idet det er angivet klart i de gældende forsikringsbetingelser, at det ved tab af eller funkionsudygtighed af andre legemsdele og/eller - funktioner end de i tabel A angivne eller delvis tab eller beskadigelse af legemsdele og/eller - funktioner i det hele taget alene er Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel, der finder anvendelse.

Klagerens advokat angiver, at klageren tidligere har fået behandlet en skadesag på samme police af et tidligere handlingsfirma […], som skulle have behandlet sagen på vegne af [andet selskab] og at man her for så vidt skulle have accepteret at bruge den forhøjede méntabel på en korsbåndskade, således at en vurdering på 8 % blev forhøjet til 9,85 %.

Vi har ikke umiddelbart adgang til at få bekræftet disse oplysninger men det kan oplyses, at [andet selskab] ikke er part i aftalen men er mægler og sælger af forsikringen.

Ulykkesforsikringen er en aftale mellem på den ene side Lloyd's i London, i det konkrete tilfælde Münich Re og selskabets coverholder, Baltic Finance Danmark ApS, og på den anden side klager, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 1.1. [andet selskab] er altså ikke part i forsikringsaftalen.

Om det tidligere handlingsselskab har behandlet en skade som angivet af klagerens advokat, skal vi ikke kunne udtale os om men det skal oplyses, at dette i givet tilfælde ikke har været efter aftale med Münich Re, da der ikke har foreligget aftaler om at fravige forsikringsbetingelserne punkt 4.2 på noget tidspunkt.

En eventuel fejlbehandling/fejlfortolkning af forsikringsbetingelser fra et tidligere handlingsselskab kan ikke skabe præcedens i forhold til aktuelle sag.

Med baggrund i ovennævnte finder vi, at skadelidte er blevet fuld kompenseret i forhold til betingelserne og klagen derfor ikke bør tages til følge."

Klagerens advokat har i brev af 13/11 2018 og 15/11 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Dernæst skal jeg påpege, at det fremgår af afgørelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af den 17. juli 2017 samt det interne lægeark, som for god ordens skyld er vedlagt, at min klients varige mén er vurderet til 5 %, idet der er tale om skade på hornhinde, glaslegeme, nethinde og nedsættelse af synsstyrken til 0,5.

Jeg skal således fremhæve, at der ikke kun er tale om en skade på øjet, men at min klients synsstyrke også er nedsat. Denne del af ménet vurderes i henhold til punkt A.5.1. i méntabellen, hvilket punkt vedrører tabet af synet. Det er således fortsat min vurdering, at skaden er omfattet af undtagelsen i forsikringsbetingelserne, da der er tale om tab af min klients syn.

Det skal i den forbindelse særligt påpeges, at det fremgår af forsikringsbetingelserne (side 9), at tab af synet på et øje takseres til 40 % i varigt mén – altså det dobbelte af, hvad der normalt udbetales (200 %).

Som jeg tidligere har påpeget, er det min klare opfattelse, at dette tilsvarende må gælde, når der er tale om delvist tab af synet på et øje, hvilket er tilfældet i min klients sag. Det er således min vurdering, at godtgørelsen for min klients varige mén for øjet bør fordobles, således at man anvender det forbedret méntabel i vilkårene.

Såfremt det var selskabets mening, at dette kun skulle gælde ved fuldstændig tab af synet på et øje (blind), da kunne man have specificeret dette, ligesom det er sket med hørelsen, lugtesansen og stemmen, hvor det eksplicit er angivet, af der skal være tale om fuldstændig tab.

For så vidt angår den tidligere afgørelse fra [andet selskab] vedlægger jeg kopi heraf. Det fremgår af afgørelsen, at der er tale om en skade, som fandt sted den 19. april 2015.

I tillæg hertil vedlægges kopi af de daværende forsikringsbetingelser samt de forsikringsbetingelser, som gælder i aktuelle sag. Der ses ikke at være forskel her på overhovedet.

Uanset om der således var tale om et andet handlingsselskab, da er police og forsikringsbetingelser identiske, hvorfor forsikringsvilkårene også skal fortolkes på samme måde. Jeg henviser således til mine tidligere bemærkninger herom."

Selskabet har i brev af 20/11 2018 til nævnet bl.a. anført:

"Om hvorvidt tilskadekomsten alene medfører skade på øjet eller også medfører en mindre synsnedsættelse finder vi irrelevant i forhold til udvidelsen af méntabellen, da denne jo alene omtaler tab af synet på et øje, hvilket der jo ikke er tale om her.

Her er alene tale om en mindre synsnedsættelse.

Vi har noteret os, at klagerens advokat har fremlagt dokumentation at et tidligere handlingsselskab i en konkret sag omhandlende en partiel knæskade har tolket punkt 4.2. anderledes og skal meddele, at dette ikke er efter aftale med Münich Re og således ikke bør kunne skabe præcedens for aktuelle sag.

Vi er fortsat af den opfattelse at punkt 4.2. skal fortolkes som angivet i vores skrivelse af 1.11.2018 og klagen derfor bør afvises."

Til dette har klagerens advokat fremsendt brev af 22/1 2019, hvori det bl.a. er anført:

"Henvisende til ovennævnte sag, kan jeg oplyse nævnet om, at tidligere fremsatte bemærkninger fastholdes og vi samtidig selv understreger, at det er af betydning for fortolkning af policen og vilkårene, hvorvidt der er tale om synsnedsættelse, idet tab af syn er det samme som en synsnedsættelse. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kunne ligeså vel have anvendt en anden definition end synsnedsættelse. Kernen i sagen er, at der er tale om synsnedsættelse eller tab af syn, om man vil, og at den udvidede méntabel skal anvendes uanset størrelsen på tab af syn/synsnedsættelsen.

Endvidere kan man ikke blot anføre, at det tidligere handlingsselskab har handlet i strid med en aftale med Münich Re og at man derfor ikke skal tillægge den tidligere sag betydning. Såfremt

handlingsselskabet har handlet i strid med aftalen med Münich Re bedes man fremsende dokumentation for, at dette er påberåbt af Münich Re og at der er udsendt nye retningslinjer for at undgå lignende situationer."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor.

Af afgørelsen i arbejdsskadesagen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 17/7 2017 fremgår bl.a.:

"**Varigt mén**
Afgørelse
Vi vurderer, at dit mén efter arbejdsskaden er 5 procent. Det betyder, at du vil få udbetalt en godtgørelse for varigt mén på 43.000 kroner. (Lov om arbejdsskadesikring § 18, stk. 1 og 2)

Begrundelse
Vi har fastsat dit varige mén ud fra en samlet vurdering af de gener og ulemper, som du har til daglig på grund af arbejdsskaden. Vi vurderer, at dine gener som følge af arbejdsskaden svarer til et varigt mén på 5 procent.

Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkter.

Efter tabellens:
- Punkt A.5.1 vurderes nedsættelse af synsstyrken til 0,5 til mindre end 5 procent.
- Punkt A.5.13 vurderes blænding, irritation og lignende på grund af objektive forandringer fremkaldt af relevant traume, til 5 procent.

På baggrund af oplysninger i speciallægeerklæringen af den 6. april 2017 vurderer vi, at dine gener er bedst sammenlignelig med ovenstående punkter.

Vi har lagt vægt på, at det fremgår af speciallægeerklæringen, at du klager over sløring for venstre øje, at du oplever næsten konstante pressen omkring øjet, og at du føler dig træt for eksempel ved læsning.

Vi har endvidere lagt vægt på, at du som følge af en relevant traume mod dit venstre øje har fået en skade på hornhinde, glaslegeme og nethinde. Ved den lægelige undersøgelse er konstateret, at din synsstyrke er faldet til 0,5.

Ved den lægelige undersøgelse er der endvidere konstateret, at hornhinden i øjet er klar, at der er ingen sikker bristning eller nethindeløsning.

På baggrund af ovenstående vurderer vi, at dine gener kan sammenlignes med ovenstående punkter, fordi din synsstyrke er nedsat til 0,5, og at du oplever sløring og konstante pressen omkring øjet.

Efter en samlet skønsmæssig vurdering har vi derfor fastsat dit varige mén til 5 procent."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

> "**4.2 Arbejdsskadestyrelsens méntabel - er udvidet på følgende måde.**
> **Tabel A - forbedret méntabel**
> **Ved tab eller funktionsdygtighed: Varigt mén i procent**
> Tab af synet på et øje: 40 %
> Fuldstændig tab af hørelsen på et øre: 20 %
> Fuldstændig tab af lugtesansen: 15 %
> Fuldstændig tab af stemmen: 50 %
> …
> Ved tab af eller ingen funktionsdygtighed i de legemsdele og sanseorganer, der er nævnt ovenfor er det kun denne méntabel, der gælder. Undtagen ved død, vil betalingsbeløbet som ydelse blive beregnet ved først at finde den procentvise invaliditet i Tabel A – Forbedret méntabel. Rammer ulykken legemsdele eller sanseorganer, der ikke er beskrevet under Tabel A fastsættes méngraden efter i hvilket omfang den normale legemlige eller åndelige ydeevne er blevet beskadiget. I den forbindelse er det kun medicinske vurderinger, der tages i betragtning uden reference til forsikrede persons beskæftigelse. Vurderingen foretages efter reglerne i Arbejdsskadestyrelsens vejledende méntabel. Rammer ulykken flere legemlige eller åndelige funktioner, lægges méngraderne for hver enkelt funktion sammen. En méngrad højere end 100 % kommer dog ikke i betragtning. Ydelsen vil kun være til udbetaling, hvis invalidering vurderes som fem procent (5 %) eller derover (som fastlagt i forsikringsbeviset). Ved delvis tab eller tab af funktionsevnen i dele af kroppen fastsættes den dertil svarende procentsats. Hvis ulykken rammer en legemlig eller åndelig funktion, som allerede var varigt beskadiget inden ulykken, fratrækkes den tidligere méngrad."

Nævnet udtaler:

Klageren har gennem et forsikringsagentur tegnet en ulykkesforsikring, der i forsikringsbeviset er betegnet som forsikringsagenturets "professionel ulykkesforsikring" med et dækningsmaksimum på 8.000.000 kr. Han pådrog sig ved et ulykkestilfælde den 26/9 2016 en skade på venstre øje. Sagen blev forelagt for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring som en arbejdsskade, og méngraden blev fastsat til 5 procent, hvilket selskabet har anerkendt at dække.

Klageren er utilfreds med selskabets fastsættelse af méngraden til 5 procent, og har anført, at selskabet skal udbetale yderligere 5 % i varigt mén, idet forsikringsbetingelsernes punkt 4.2 indeholder en udvidet méntabel for visse invaliditeter. Klageren har henvist til, at det af den udvidede méntabel i forsikringsbetingelserne fremgår, at tab af synet på et øje takseres til 40 % varigt mén - hvilket er en fordobling i henhold til méntabellen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring - og at dette tilsvarende må gælde, når der er tale om delvist tab af synet på et øje. Klageren har også anført, at såfremt den udvidede méntabel i forsikringsbetingelserne kun skulle gælde ved fuldstændig tab af synet på et øje, skulle dette eksplicit være angivet. Klageren har

endvidere anført, at det af overskriften på tabellen fremgår, at tabellen omfatter tab og funktionsudygtighed, hvilket nedsættelse af synet på øjet må betegnes som. Klageren har tillige anført, at "den fortolkning af vilkårene som jeg har lagt til grund ved ovenstående, også er lagt til grund af [anden repræsentant], som tidligere har behandlet en arbejdsskade for [andet selskab] over for min klient".

Selskabet har anført, at "Klagers tilskadekomst i denne sag er… en mindre øjenskade, som ikke har medført hverken tab af eller fuldstændig funktionsudygtighed af nogen af de legemsdele og/eller - funktioner, som er anført i tabel A, idet eneste punkt i tabellen som vedrører synet, omhandler tab af synet på et øje, hvilket der jo ikke er tale om i aktuelle sag… Forsikringsbetingelserne giver ikke ret til erstatning for delvis beskadigelse af et øje udover, hvad der følger af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel sat i forhold til gældende forsikringssum". Selskabet har også anført, at "Den udvidede méntabel (tabel A) … alene [finder] anvendelse ved tab af eller fuldstændig funktionsudygtighed af de legemsdele og/eller - funktioner, der udtømmende er angivet i tabellen". Selskabet har endvidere anført, at det forhold, at et andet handlingsselskab i en konkret anden sag har tolket punkt 4.2 i forsikringsbetingelserne anderledes, ikke bør skabe præcedens for den aktuelle sag.

Af den udvidede méntabel i forsikringsbetingelsernes punkt 4.2 fremgår det, at "ved tab af eller funktionsudygtighed… Tab af synet på et øje" ydes et varigt mén på 40 %. Under tabellen er det blandt andet angivet, at "Ved tab af eller ingen funktionsdygtighed i de legemsdele og sanseorganer, der er nævnt ovenfor er det kun denne méntabel, der gælder". Videre er det angivet, at "ved delvis tab eller tab af funktionsevnen i dele af kroppen fastsættes den dertil svarende procentsats".

Efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering finder nævnet, at klagerens tilskadekomst i form af skade på hornhinde, glaslegeme, nethinde og nedsættelse af synsstyrken til 0,5 er omfattet af den udvidede méntabel i forsikringsbetingelsernes punkt 4.2, da bestemmelsen om tab af synet efter nævnets opfattelse må forstås således, at den også omfatter delvist

tab af synet på et øje. Nævnet finder derfor, at selskabets afvisning af at beregne klagerens ménerstatning i overensstemmelse med den udvidede méntabel ikke er berettiget.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det er anført i den udvidende méntabel i forsikringsbetingelsernes punkt 4.2, at tabellen gælder ved "fuldstændig tab af hørelse på et øre", "fuldstændig tab af lugtesansen", og "fuldstændig tab af stemmen". Hvad angår synstab, er det derimod ikke anført, at der skal være tale om et fuldstændigt tab.

Nævnet har også lagt vægt på, at det i afsnittet under den udvidede méntabel i forsikringsbetingelsernes punkt 4.2 fremgår, at "Ved delvis tab eller tab af funktionsevnen i dele af kroppen fastsættes den dertil svarende procentsats".

Nævnet bemærker, at forsikringsbetingelserne kunne være udformeret mere klart, og at det følger af såvel den almindelige koncipistregel som af aftalelovens § 38 b – der gælder for forbrugere – at det er selskabet, der bærer risikoen for forsikringsbetingelsernes uklarhed.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Selskabet, Lloyd's of London v/Van Ameyde Scandinavia ApS, skal beregne klagerens méngrad i overensstemmelse med den udvidede méntabel i forsikringsbetingelsernes punkt 4.2, og udbetale en méngodtgørelse svarende hertil. Forretning skal ske i overensstemmelse med forsikringsaftalelovens § 24.

Klagegebyret tilbagebetales.

Jens Kruse Mikkelsen
formand